

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119260099
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119260099.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: PRIVATdebt s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 45 322 571, zastúpeného JUDr. Jánom Halkom, advokátom so sídlom Ul. D. R. XXX/X, XXX XX I., proti žalovanému: Z. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, XXX XX B., o zaplatenie 70,70 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/40/2019-129 zo dňa 06.07.2020, takto

rozhodol:

I. Dopĺňací rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/40/2019-129 zo dňa 06.07.2020 mení tak, že dopĺňa rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/40/2019-111 zo dňa 11.05.2020 o výrok III. v nasledovnom znení:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 31,68 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom doplnil rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 7Csp/40/2019-111 zo dňa 11.05.2020 tak, že tento rozsudok sa dopĺňa o výrokovú časť III. v znení: Súd žalobu v časti o zaplatenie nákladov v spojení s uplatnením pohľadávky vo výške 31,68 eur zamietal.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že rozsudkom č. k. 7Csp/40/2019-111 zo dňa 11.05.2020 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 70,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 12.05.2018 do zaplatenia a uložil žalovanému nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, ktoré budú vyčíslené v uznesení vydanom po právoplatnosti rozsudku. Týmto rozsudkom súd nerozhodol o žalobe v časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 31,68 eur. Okresný súd ďalej odkázal na ust. § 225 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a konštatoval, že nepovažuje žalobu v časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky za dôvodnú, pretože náklady vynaložené na vyhotovenie a doručenie predsporovej výzvy na zaplatenie nemožno považovať za účelne uplatnené. Predsporová výzva na zaplatenie pohľadávky žalobcu má charakter len výzvy na dobrovoľné splnenie záväzku žalovaným a nie je podmienkou pre uplatnenie práva žalobcu, ani jeho príslušenstva. Náklady na tento úkon teda nemožno považovať za účelne vynaložené.

3. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že v posudzovanej veci bola predsporová výzva nevyhnutným predpokladom prípustnosti návrhu v upomínacom konaní v zmysle ust. § 3 ods. 6 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. Súd prvej inštancie rovnako opomenul, že účelnosť predsporovej výzvy vyplýva zo samotnej vyhlášky

Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, kde je s účinnosťou od 15.06.2019 predžalobná výzva uvedená ako samostatný úkon právnej služby v občianskoprávnom konaní, pričom v dôvodovej správe je k tomu uvedené: „Navrhuje sa úprava ustanovenia § 13a ods. 1 písm. c) s cieľom zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, keďže kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie, a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.“ K priznaniu nákladov v spojení s uplatnením pohľadávky v podobe trov právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu nebráni, že táto bola medzi úkony právnej služby zaradená až od 15.06.2019, keďže dôvodová správa výslovne uvádza, že ide len o úpravu ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky. Predžalobná výzva je totiž nepochybne písomné podanie protistrany týkajúce sa veci samej a úmyslom zákonodarcu bolo pravdepodobne len ukončiť interpretačné rozdiely ohľadom akceptovania predžalobnej výzvy ako úkonu právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky. Žalobca odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 09.06.2010 spis. zn. 3 M Obdo 2/2010, v zmysle ktorého náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú najmä trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, pričom sa jedná najmä o náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu považoval odvolateľ za svojvoľné a nepreskúmateľné. Okresný súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že rovnaký súd v skutkovo identickej veci náklady spojené s uplatnením pohľadávky žalobcovi priznal (rozsudok zo dňa 16.04.2020 spis. zn. 3Csp/33/2019). Uvedený postup považoval za odporujúci princípu právnej istoty. Žalobca mal za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a rovnako súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP - žalobca odvolaním napadol dopĺňací rozsudok, ktorým bola jeho žaloba čiastočne zamietnutá), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle ust. § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

6. Z obsahu návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu adresovaného Okresnému súdu Banská Bystrica mal odvolací súd preukázať, že súčasťou žalovanej sumy boli v spore aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky žalobcu v celkovej sume 31,68 eur spočívajúce vo vypracovaní predsporovej výzvy. Pred podaním návrhu žalobca žalovaného mimosúdne vyzval na úhradu záväzku, a to predsporovou výzvou. Žalobca v návrhu zdôraznil, že výzva bola nevyhnutným predpokladom prípustnosti návrhu v upomínacom konaní v zmysle ust. § 3 ods. 6 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z.. Ani na výzvu však žalovaný nereagoval a svoj záväzok do podania návrhu neuhradil. Pokiaľ ide o vymedzenie nároku na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, žalobca poukázal na výšku odmeny v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v sume 16,60 eur a režijný paušál v sume 9,80 eur, čo s pripočítaním 20 % DPH činí celkovo 31,68 eur.

7. Okresný súd rozsudkom č. k. 7Csp/40/2019-111 zo dňa 11.05.2020 vyhovel žalobe v celom rozsahu a zároveň priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Je nepochybné, že okresný súd opomenul rozhodnúť o uplatnenom nároku na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, čo následne reparaoval vydaním napadnutého dopĺňacieho rozsudku.

8. K danému nároku považoval odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že tento nemá charakter trov konania, ktoré by podliehali režimu podľa ust. § 251 CSP, ale išlo o právo, ktoré bolo možné posudzovať v zmysle ust. § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa totiž vychádza zo skutočnosti, že procesným

okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania, je začatie súdneho konania. Dovtedy nejde o trovy konania, aj keď sú súvisiace náklady navonok úzko spojené so súdnym konaním (napr. predžalobné písomné upomienky, predžalobné rokovania alebo pokusy o mimosúdne riešenie sporu). Tieto výdavky treba, ako bolo uvedené, považovať za náklady v zmysle ust. § 121 ods. 3 OZ.

9. Odvolací súd súhlasí s argumentáciou žalobcu, ktorý odkázal na ust. § 3 ods. 6 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z., v zmysle ktorého návrh nie je prípustný, ak sa uplatňuje nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo z iných zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou a žalovaný nebol na jeho zaplatenie vyzvaný v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu. V posudzovanom prípade je zrejmé, že žalobcom uplatňujúci nárok voči žalovanému má postavenie dodávateľa, pričom žalovaný figuroval ako spotrebiteľ. Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní, bolo nutné pred podaním daného návrhu žalovaného vyzvať na zaplatenie spornej pohľadávky. Bez uskutočnenia tejto výzvy bol návrh procesne neprípustný. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval náklady spojené s realizáciou danej výzvy ako účelne vynaložené (a navyše nevyhnutné) a z tohto dôvodu zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobcovi priznal spomínané náklady v celom rozsahu. Žalobcovi patrí celková suma 31,68 eur pozostávajúca z odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. vo výške 16,60 eur, režijný paušál podľa ust. § 16 ods. 3 v spojení s ust. § 1 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v sume 9,80 eur a 20 % DPH podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v sume 5,28 eur.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, z ktorého dôvodu mu patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Pre úplnosť odvolací súd podotýka, že o trovách konania na súde prvej inštancie už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom okresného súdu zo dňa 11.05.2020.

11. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).